

Muncitori, ingineri și tehnicieni din industria carboniferă! Luptați pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție la toți indicii de către toate minele! Extindeți metoda graficului ciclic, folosiți din plin utilajul! Reduceți prețul de cost al cărbunelui!

(Din „Chemările de 23 August 1954 ale C.C. al P.M.R.”)

Inflăcărare chemări la luptă pentru fericirea poporului

În presa noastră, au apărut zilele trecute chemările de 23 August 1954 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Anul acesta, la 23 August oamenii muncii din patria noastră fac bilanțul mărețelor cuceriri dobândite sub conducerea partidului și cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice în cei 10 ani care au trecut de la 23 August 1944. 23 August 1944 reprezintă cea mai însemnată cotitură în viața poporului nostru, ziua eliberării României de sub jugul fascismului de către glorioasa Armată Sovietică, ziua când poporul nostru muncitor și-a dobândit adevărata independență națională, când forțele patriotice populare, sub conducerea Partidului Comunist Român, au răsturnat de la putere dictatura fascistă, creînd astfel condițiile pentru instaurarea clasei muncitoare la conducerea țării.

Poporul nostru este adinc recunoscător poporului sovietic eliberator. Cu fiecare an ce trece oamenii muncii din țara noastră largesc și întăresc necontenit prietenia cu marea Uniune Sovietică. Sărbătorind a 10-a aniversare a eliberării, oamenii muncii din patria noastră adresează poporului sovietic un sincer salut prietenesc: „Salutul nostru fierbinte marelui popor sovietic — ziditorul comunismului! Trăiască și înflorească prietenia de nezdruccinat și colaborarea frățească dintre poporul român și marele popor sovietic!”

Chemările C.C. al P.M.R. de 23 August se adresează tuturor oamenilor muncii din patria noastră îndemnându-i să contribuie prin munca lor creatoare la apărarea păcii, să lupte pentru asigurarea securității colective în Europa, pentru dezvoltarea legăturilor economice și culturale între toate țările, pentru zdrobirea oricărui uneltiri ale dușmanilor păcii.

Exprimînd solidaritatea poporului nostru cu oamenii muncii din întreaga lume, chemările adresează un fierbinte salut marelui popor chinez, oamenilor muncii din țările de democrație populară, care sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești construiesc cu succes socialismul, eroicelor popoare din Vietnam și R.P.D. Coreeană, care luptă pentru reconstrucția economică și culturală a patriei lor, pentru realizarea unității naționale, pentru pace și independență. Chemările adresează de asemenea un frățesc salut oamenilor muncii din țările capitaliste și coloniale, care luptă pentru o pace trainică, pentru un trai mai bun, pentru progres social, pentru libertate și independență națională.

Chemările C.C. al P.M.R. se adresează tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Română îndemnându-i să strângă tot mai mult rîndurile în jurul Partidului Muncitoresc Român și guvernului R.P.R., să-și mobilizeze forțele și energia creatoare pentru triumful măreței cauze a construirii socialismului în scumpa noastră patrie.

Cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre — ziua de 23 August — este întîmpinată de întreg poporul nostru muncitor cu noi și însemnate succese în lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor plenarei largite a C.C. al P.M.R. din august anul trecut. Desfășurînd larg întrecerea socialistă minierii din Valea Jiului au realizat cu succes sarcinile de plan pe luna iulie pe întreaga Valea Jiului; ei luptă în prezent pentru a cinsti ziua de 23 August cu noi succese în lupta pentru sporirea producției de cărbune. Cu succese însemnate întîmpină ziua de 23 August muncitorii și tehnicienii constructori, colectivul Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani, etc.

C.C. al P.M.R. cheamă pe muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria carboniferă să lupte pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție la toți indicii și la toate minele, să extindă metoda graficului ciclic, să folosească din plin utilajul și să reducă prețul de cost al cărbunelui.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii de pe șantierele de construcții sînt chemați să execute mai bine și mai repede construcțiile de noi întreprinderi, instituții social-culturale și de locuințe, să îmbunătățească, în acest scop, organizarea muncii și folosirea mecanismelor pe șantier, să lupte împotriva risipei.

C.C. al P.M.R. cheamă pe toți oamenii muncii din transporturi, din industria locală și cooperata meșteșugărească, pe lucrătorii din aparatul de stat și din comerțul de stat, pe lucrătorii sanitari să lupte pentru continua îmbunătățire a muncii.

Comuniști și utemiști! — glăsuiesc chemările C.C. al P.M.R. Fiți în primele rînduri în lupta pentru sporirea producției industriale și agricole, pentru creșterea bunei stări a poporului nostru muncitor! Dezbătînd Proiectul de Statut al Partidului Muncitoresc Român, în cadrul adunărilor organizațiilor de bază, membrii și candidații de partid au datoriat să analizeze temeinic munca politică de masă desfășurată de organizațiile de partid, să scoată la iveală lipsurile existente și să lupte pentru ridicarea activității comuniștilor la nivelul exigențelor arătate în Proiectul de Statut al partidului.

Să răspundem chemărilor de 23 August ale C.C. al P.M.R. participînd cu însuflețire la întrecerea socialistă pentru realizarea planului de producție la toți indicii, înainte de termen! Să ne manifestăm recunoștința și dragostea fierbinte față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră, prin noi și importante realizări în muncă în cinstea zilei de 23 August.

Sub steagul lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, sub conducerea partidului, înainte spre victoria socialismului!

În întîmpinarea măreței aniversări

Cresc realizările minerilor din Lupeni

Minerii și tehnicienii de la mina Lupeni luptă pentru dezvoltarea realizărilor obținute în întrecerea socialistă. Dacă luna trecută colectivul minei Lupeni și-a realizat sarcinile de plan în proporție de 102,4 la sută, în prima decadă a lunii august planul producției de cărbune a fost îndeplinit în proporție de 104 la sută.

Brigăzile de mineri din sectorul I A conduse de tov.

Adam Maxim, Ioan Cotroază și Alexandru Fosto au extras în prima decadă a lunii august cu 30-40 la sută mai mult cărbune decît prevedea planul.

În lupta pentru îndeplinirea planului producției de cărbune s-au mai evidențiat și unele brigăzi de mineri din sectorul IV al minei. Brigăzile conduse de tov. Anton Bach, Ștefan Cialovics și Dominic Nemeș au extras de a-

semenea în prima decadă a lunii zeci de tone cărbune peste sarcinile de plan.

Succese importante obțin și minierii de la pregătiri care depun eforturi tot mai susținute pentru a deschide noi abataje pentru brigăzile de mineri. Brigăzile conduse de minierii Eugen Bartha, Nicolae Predius și Nicolae Imre, au săpat cu 22-25 mai mulți metri cubi de steril decît prevedea sarcinile lor de plan.

O brigadă de mineri harnici

La mina Aninoasa sînt zeci de brigăzi de mineri care prin munca lor plină de avînt au reușit să se situeze totdeauna în fruntea întrecerii socialiste.

Printre brigăzile cu care colectivul minei Aninoasa se mîndrește, se numără și brigada condusă de tov. Ioan Țurului, din sectorul III, din care fac parte tinerii mineri Nicolae Pană, Opreșan Gro-

su, Mihai Leancă, Gheorghe Cosman și alții. Brigada condusă de tov. Ioan Țurului a devenit cunoscută pentru succesele remarcabile obținute în producție.

Lucrînd într-un abataj cameră după metodele sovietice Vorosin și Jandarova, membrii acestei brigăzi au realizat luna de luna depășiri ale sarcinilor de plan de 40 la sută. În prima decadă

din luna august ei și-au întrecut sarcinile de plan cu 40 la sută.

Însufleții de succesele obținute pînă acum în muncă, tinerii mineri din brigada tov. Ioan Țurului s-au angajat să realizeze noi și importante victorii în cinstea zilei de 23 August.

IULIU BECEA
corespondent

Brigăzi care au lichidat cu rămînerea în urmă

În fața graficului care oglindește succesele obținute în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, de brigăzile de la mina Petrila se afla un grup de mineri: membrii brigăzii conduse de minerul Gheorghe Drăghici.

— Ei, tovarăși! Ce spuneți de asta? Nici ieri n-am reușit să ne îndeplinim sarcinile de plan! — spunea un tînar din brigadă.

— Nici ieri și nici azi — adăugă cu mîhnire în glas un alt ortac. Se apropie 23 August și brigada noastră se găsește printre brigăzile co-dășe.

— Trebuie să facem ceva, nu ne putem lăsa de rușine! — a hotărît întreaga brigadă.

Discuția aceasta a avut loc într-una din zile, la începutul lunii august.

A doua zi, la locul de muncă unde lucrează brigada minerului Gheorghe Drăghici a avut loc o scurtă consfătuire. Analizîndu-și munca, membrii brigăzii au scos la iveală faptul că timpul de lucru nu este folosit din plin, că utilajele nu sînt întrebunțate în mod rațional. După consfătuire munca a început cu spor. Minerii s-au străduit să

înlătore lipsurile semnalate. Măsurile luate au dat rezultate. Zi de zi realizările lor au început să crească, astfel că la data de 10 august graficul brigăzii indica o depășire de plan de 34 la sută.

La mina Petrila, brigada lui Drăghici nu este singura care a lichidat cu rămînerea în urmă. Multe din brigăzile de mineri care înainte rămîneau în urmă, își depășesc acum sarcinile de plan cu cîte 10-30 la sută. Printre acestea se numără brigăzile conduse de minierii Andrei Gyarmati, Nicolae Vasilevici, Ioan Marian, Ioan Kovacsik și Ilie Mandor.

În contul anului viitor

Numeroși muncitori de la Preparația de cărbuni din Petrila întîmpină ziua de 23 August lucrînd în contul anului 1955. Fruntașul întrecerii socialiste Mihai Meizembak lucrează la întreținerea sitelor „Zimner” din secția spălătorie. El întîmpină cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre

lucrînd în contul lunii martie a anului 1955. În prezent, tov. Meizembak obține zilnic depășiri de plan de 70 la sută. Muncitorul Teodor Colda conduce o echipă de lăcătuși în secția carbonizare. Ca urmare a succeselor înregistrate zi de zi echipa sa lucrează în contul anului viitor.

Și muncitorii Iosif Guld,

Ilie Farcaș, Daniel Adalbert, Ștefan Țirachi, Iuliu Toth și alții întîmpină măreța aniversare lucrînd în contul anului 1955. În aceste zile de inflăcărare avînt ei obțin depășiri ale sarcinilor de plan de 40-60 la sută.

MARIA MORARU
corespondent

MINERI DECORAȚI CU ORDINUL MUNCII CLASA II-a

Ion Maczanga

Ion Recsak

Cornel Cenușe

Ion Tătaru

Colectivele minelor Aninoasa, Uricani și Petrila se mîndresc cu succesele obținute în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 23 August. Printre brigăzile care au contribuit la aceste succese se află acelea ale fruntașilor întrecerii socialiste Ion Maczanga și Cornel Cenușe de la mina Petrila, Ion Recsak de la mina Uricani și Ion Tătaru de la mina Aninoasa — brigădieri care cu prilejul Zilei minerului au fost distinși cu Ordinul Muncii clasa II-a.

C. Beiu: „Întoarcerea lui Vasî”

În piesa într-un act „Întoarcerea lui Vasî” autorul surprinde o serie de aspecte din viața și lupta minerilor din Valea Jiului. Problema centrală a piesei este legată de noua atitudine față de muncă a minerilor care au învățat că munca lor este o chestiune de onoare și de eroism.

Vasî, eroul principal al piesei, este un tânăr absolvent al Școlii medii tehnice de mineri și lucrează abia de două luni în mină. Sînt puse multe nădejdi în cinstea lui suflătească, în capacitatea sa. Tabloul optimist din sînul întregii familii se împletește cu un fapt nou: căsătoria lui Vasî cu Maria.

În ajunul nunții sale Vasî dezertează de la mină. Fără să-și dea seama, el alunecă pe panta parvenitismului, a carierismului. Tovărășta cu lordache devine din ce în ce mai dăunătoare pentru tînărul miner. Folosindu-se de plecarea lui din mină, lordache și complicii săi defectează motorul noului crațer instalat pe galerie, iar cînd totul se descoperă sabotajul este pus în seama lui Vasî cu sconul de a-l compromite și de a-l șantaja.

Abia acum Vasî își dă seama de întreaga urzeală dușmănoasă în care a intrat de bună voie și începe lupta pentru a-și salva onoarea sa, a familiei sale, a tovarășilor săi de muncă. Ușurința de care a dat dovadă, și care l-a făcut să apuce pe un drum greșit, îi va fi învățătură pentru viitor.

În fragmentul de mai jos este subliniat caracterul hotărît și viguros al Măriei, logodnica lui Vasî, care caută să-și salveze viitorul soț.

★

Maria: De ce ai plecat?

Vasî: Am socotit că e mai bine acolo... E o muncă mai ușoară ca la mină... Se plătește mai bine... se plătește și...

Maria: Vorbeste mai departe...

Vasî: De ce te uști așa la mine? Eu credeam că ai să te bucuri. Abia așteptam să viu acasă și să-ți spun. Tovărășul lordache a aranjat să mi se dea și un avans. Uite bani, Maria! Nu te bucuri? Ia-i! Sînt banii noștri! Toți banii o să-i ții tu. Mie o să-mi dai numai de țigări... Ia-i!

Maria: (ia banii din mîna lui Vasî și-i aruncă cu ciudă pe jos). Bani! Aceștia sînt banii ticăloșiei tale... dezertorule!

Vasî: (dezorientat) Maria, de ce-mi vorbești astfel?

Maria: Ai merita nici să nu mă uit la tine. De ce ai fugit din mină?

Vasî: N-am fugit!

Maria: Sigur, ai mers încet...

Vasî: Îți bați joc de mine?

Fragment

Maria: Crezi că meriți altceva?

Vasî: Nu înțeleg! N-am dreptul să muncesc acolo unde vreau? Ce vezi tu rău în asta? Mi se dă o leafă mai mare... M-am gândit că ne căsătorim și-o să avem nevoie de bani.

Maria: Crezi că lucrul principal într-o căsătorie este banul? Cu asta vrei să-mi cumperi dragostea? În zadar ai aduce în casă în fiecare zi chiar și cite un sac de bani. Dacă nu ești om, te-aș disprețui! S-o știi asta, Vasî!

Vasî: Dar ce-am făcut rău?

Maria: Ai fugit din primele rînduri ca un dezertor. Zbori ca un puf de pădăie de ici colo în căutarea unei munci mai ușoare.

Vasî: Dar numai la mină se construiește socialismul? Sînt altele șantiere în țară unde se muncește... Și la construcții e nevoie de oameni...

Maria: Ai dovedit pînă acum că te interesează mai mult banii și munca ușoară.

Vasî: Maria!

Maria: Tu n-ai fugit de la mină din convingerea că ai putea fi mai folositor la construcții. Ce-ai să fii acolo?

Vasî: Funcționar... la biroul de recepționare a materialelor.

Maria: Dar calificarea ta este de miner! Pentru asta te-ai pregătit în școală! Ai lucrat două luni în mină. Ești priceput!... Ai lăsat însă totul baltă ca să te obosești mai puțin și... crezînd că ai să câștigi bani mai mulți. Știi cum se numește purtarea ta? Carierism! De asta, începînd de acum, te disprețuiesc.

Vasî: Maria! Draga mea, n-am vrut să te supăr!...

Maria: Dacă ai fi acum pe un front de luptă și ai avea calificarea de pușcaș, sînt sigură că ai dezerta din linia I-a și ți-ai căuta vreun locșor pe la bucătăria de campanie...

Vasî: Crezi că așa face una ca asta?

Maria: Mina nu-i tot un cîmp de luptă? Acolo tovarășii tăi nu se gîndesc decît cum să învingă greutățile ca să scoată tot mai mult cărbune.

Vasî: Eu... ce să spun? Îți dau cuvîntul de onoare că în momentul cînd am luat hotărîrea să plec nu m-am gîndit decît la fericirea noastră.

Maria: Ai o părere îngustă despre fericire. Să te întorci în abataj! Acum!

Vasî: Asta nu! M-am hotărît definitiv! Rămîn la construcții!

Maria: Va să zică, te încapățînezi?

Vasî: Am motivele mele.

Maria: Care sînt aceste motive?

Vasî: Le țin numai pentru mine.
Maria: Ai dreptate... Se vede că „motivele” tale nu-s chiar atît de cinstite încît să le mai știe și alții!

Vasî: Maria, dragostea pe care ți-o port nu-ți dă dreptul să mă insulti.

Maria: Nu te supăra, nu-ți vreau răul! Te iubesc și de asta mă doare tot ce-ai făcut. Sînt sigură... știi că nu ești un om rău. A fost doar o ușurință din partea ta... Ești tînăr... ușor greșești! Ai timp să îndrepti totul... întoarce-te la mină!

Vasî: Te rog, nu mai stărui! M-am gîndit bine...

Maria: Vasî! Dragul meu!... Ascultă-mă, căci nu te învăț de rău! Nu e cinstit ce faci!...

Vasî: Uf! Parcă aș fi un copil mic și aș avea nevoie de dădacă!

Maria: Nu te întorci?

Vasî: Am spus și-o mai spun: nu!

Maria: Gîndește-te bine, Vasî!

Vasî: M-am gîndit destul...

Maria: Înțeleg!...

Vasî: Ce înțelegi, mă rog?!

Maria: Ai apucat pe un drum strîmb și-ți vine greu să te întorci...

Vasî: Iar începi?

Maria: Îmi pare rău că tocmai eu trebuie să ți-o spun: Ai trăit în casa asta cinstită și n-ai învățat nimic de la bătîrul tău tată, de la frații tăi... Ai rămas ca un spin închircit în mijlocul unei păduri falnice... Eu nu înțeleg să strîng la piept un spin.

Vasî: Ce vrei să spui? Să nu mă părăsești, Maria! Te iubesc din toată inima! Mîine e nunta noastră... Totul e pregătit... pînă și florile...

Maria: Te mai gîndești la nuntă?

Vasî: Nu mă chinui, draga mea!

Maria: Să te întorci imediat la mină!

Vasî: Nu!

Maria: (bate cu pumnul în masă) Ai să faci cum îți spun!

Vasî: Îmi poruncești?

Maria: Ai merita să fii și bătut!

Vasî: (furios) Destul!... Destul!... Lasă-mă!... Fă ce vrei... du-te unde vrei... Poate că e mai bine să nu ne căsătorim. În loc de nevastă aș avea în casă o ciocănitoare care m-ar ciocăni toată ziua în cap.

Maria: Asta-i ultimul tău cuvînt, Vasî?

Vasî: Lasă-mă în pace! Lasă-mă!

Maria: Bine! (cu fața împietrită, cu pasul drept iese demnă prin dreapta).

Vasî: (se repede în urma ei) Maria!... Maria!... (se oprește în ușă, apoi se întoarce cu pas șovăitor spre masa din mijloc). Să mă ia dracu dacă mai înțeleg ceva!... (se așează pe scaun) Grozav mă doare capul!... Sînt că-mi plesnește...

Decada manifestărilor culturale în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei

Din ziua de 13 august a. c. a început să se desfășoare în țara noastră „Decada manifestărilor culturale în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre”. Cu prilejul acestei decade în Valea Jiului au fost organizate numeroase manifestări culturale menite să oglindească odată mai mult dezvoltarea pe care au luat-o în țara noastră, în cei zece ani de la eliberare, arta, știința și literatura, întreaga noastră cultură. Așa de pildă, librăriile au organizat în localitățile Lupeni, Vulcan și Lonea 3 expoziții, iar în orașul Petroșani un bazar. Aici sînt expuse opere ale clasicii nostri Caragiale, Slavici, Creangă, Coșbuc, din care numai în ultimii ani s-au editat peste o sută de titluri, în peste 2.000.000 de exemplare. De asemenea, cititorii vor întîlni nume ale scriitorilor de seamă actuali ca Mihail Sadoveanu, Camil Petrescu, Petru Dumitriu, V. Em. Galan, Mihail Beniuc, Eugen Jebeleanu, Maria Bănuș, opere reeditate ale scriitorilor noștri dintre cele două războaie mondiale: L. Rebreanu, Emil Isac, Alex. Șabă și alții. În bazele și expozițiile „Librăriilor noastre”, oamenii muncii din Valea Jiului vor mai găsi opere ale scriitorilor sovietici ca „Mama” a lui Gorki, „Așa s-a călît otelul” de N. Ostrovschi, „Tînără gardă” de A. Fadeev, „Pămînt destelenit” de M. Șolohov și multe altele. Laolaltă cu acestea vor găsi opere ale clasicii literaturii ruse, printre care nutrem aminti de cele ale lui Puskin, Gogol, Scedrin, Necrasov, Tolstoi și Cehov.

Cu prilejul decadei manifestărilor culturale organizate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, Teatrul de Stat „Valea Jiului” a prezentat în ziua de 13 august piesa „Simion Albăc” a tinerilor scriitori Silvia Andreescu și Teodor Mănescu, iar în ziua de 14 august a prezentat piesa lui Tudor Mușatescu „Afaceristii”. Pe scena Teatrului de Stat din Petroșani se va mai juca în zilele de 15 și 18 august comedia „Fete frumoase” a scriitorului sovietic A. Simucov.

În Petroșani și în celelalte localități ale Văii Jiului care sînt înzestrate cu cinematografe, va avea loc în cadrul decadei un festival al filmului sovietic și românesc.

Tot în această perioadă, în Valea Jiului vor avea loc întîlniri între scriitori și cititori, iar subfiială S.R.S.C. va organiza conferințe.

TALENTE NOI

15 octombrie 1953! Sîntem într-o sală mică a Școlii populare de artă din Petroșani, în care nici un obiect nu arată că acesta este atelierul de arte plastice. Lipsese mirosul pregnant al uleiurilor, lipsesc șevaletele, pensulele, paletele, hîrtia specială.

Început de an, început de activitate! Putinii amatori înscriși în secție, în frunte cu tînăra profesoară Elena Bianu, doar de cîteva luni absolventă a Institutului de arte plastice din București, s-au hotărît să-și amenajeze atelierul.

— Tovarășe Ciora, n-avem șevalete, nu ne putem fixa hîrtia de lucru, nu...

— Luați tovarăși cîteva pupitre de muzică — le răspunde directorul Cabinetului metodic, dovedindu-și odată mai mult spiritul practic.

— Dar ce facem că n-avem modele — intervine profesoara.

— Vom căpăta tot ce ne trebuie prin sprijinul instituțiilor care ne pot fi de folos — le risipește directorul panica.

Cu celelalte a fost mai ușor; locul pensulelor l-au luat pentru început

modestele creioane colorate ale elevilor, iar hîrtia ciocan a fost înlocuită cu un impresionant stoc de hîrtie... de împachetat.

Prima oră! În timp ce profesoara așează pe pedestal figurile geometrice, explicînd că ele vor alcătui elementele „naturii moarte”, elevii se foiesc. Ce-o mai fi și asta „natură moartă”? — se întrebă tovarășul Nanași, vopsitor la mină Petrila. Alai con, cealaltă sferă. Să știi... Și nu se întoarce bine spre Hai Ioan să-și dea părerea, că i-o ia Guiăș Gheorghe înainte (oricum el are tangențe în meseria sa cu desenul):

— Apăi dacă-i natură moartă înseamnă că n-o însuflețește omul, viața. Pînă să intervină și profesoara cu explicația, toți sînt lămuriți.

...Și uite-așa, azi cu natura, mîine cu crochiurile (așa se numesc pe limba pictorilor schițele lucrate în timp record și care nu-s altceva decît studii de mișcare și proporție), apoi iar cu natura, dar de data asta mai bogată în elemente și în sfîrșit de la studii în creion la acuarele și apoi la ulei.

Se lucră încet, dar bine! Încet, pentru că procurarea materialelor era dificilă, fondurile aproape inexistente, pentru că zilele aduceau din ce în ce mai puțină lumină, iar lucrările trebuiau întrerupte cînd ți-era lumea mai dragă. Bine, pentru că grupul celor 18 elevi era călăuzit în munca lui de una și aceeași dorință: să învețe, să învețe cit mai temeinic în puținele ore de atelier.

8 august 1954. Sîntem în sală A.R.L.U.S. din Petroșani unde s-a deschis expoziția elevilor de la Școala populară de artă. Uite-l pe tovarășul Hai Ioan, de la Lupeni, retras modest într-un colț și urmărind atent figurile vizitatorilor.

— Tovarășe Hai, cum ați pregătit expoziția? — se interesează un vizitator, un ortac de-al său. Ne apropiem de ei și prindem astfel răspunsul tovarășului Hai.

— Dacă ai să te uști bine în jur, ai să vezi că fiecare tablou devedește muncă. Decî... am muncit! Dacă ai aflat că am făcut studii numai un an, ai să-ți dai seama că am muncit cu trageră de inimă. Măi ortace, am vrut să arătăm oamenilor cu cit folos se petrece timpul în Școala populară de

artă și am mai vrut totodată să dovedim că într-adevăr din rîndurile muncitorilor se ridică azi talente

Ne rotim privirea prin sală. Da, da! — s-a lucrat strașnic. Uite, pînă și teracota este îmbrăcată în desene. Un „pretențios” ar putea spune: totuși... e monotonă expoziția; expune prea multe tablouri cu temă comună.

Este un adevăr... dar de suprafață. Expoziția, care inițial tînde să documenteze munca elevilor, prin expunerea tablourilor comune arată că în școală s-a lucrat sistematic, că elevii s-au conformat programei analitice.

Un prim aspect plăcut îl dă expoziției gruparea tablourilor pe perioadele în care au fost executate, fixarea lor în ordine evolutivă.

Dacă urmărești tematica tablourilor, ceea ce te frapază este lăudabilă orientare a tovarășei Elena Bianu în alegerea subiectelor. Temele pentru început sînt simple (natură moartă pe specific țărănesc), sînt reluate apoi pentru o compunere mai bună în păgînă (lingă ulcior anare un vas, o bucată de oiine, ouă...), subliniind totodată fondul prin ornamentație.

Interesant și surprinzător pentru studiul elevilor este faptul că temele

Tehnicianul comunist Ioan Romoșan

Pe tovarășul Ioan Romoșan, șef maistru la secția construcției metalice de la U.R.U.M.P., l-am găsit la masa de lucru, aplecat deasupra unor desene. Intrând în vorbă cu el, am aflat că muncitorii acestei secții au început construirea prototipului mașinii de încărcat cărbune, mașină concepută de inovatorul Iosif Madaras de la mina Aninoasa. Ea va fi terminată până la 23 August, așa cum prevede angajamentul întreprinderii.

E mare răspunderea conducătorului secției. Pentru ca munca să se desfășoare în bune condițiuni, este necesară folosirea din plin a capacității de producție a mașinilor, repartizarea justă a comenzilor pe echipe de muncitori, asigurarea materialelor, etc. Tov. Romoșan a dovedit multă pricepere și spirit organizatoric în această direcție, în cru dobândit în anii îndelungați de practică.

De cum a primit desenele primelor detalii ale mașinii a și luat legătură cu ceilalți tehnicieni din secție, explicându-le importanța mașinii de încărcat cărbune care va înlocui operațiunile grele de muncă.

— Creșterea gradului de mecanizare a minelor înseamnă sporirea productivității muncii — le-a spus el. Iată de ce trebuie să dăm zor pentru terminarea mașinii despre care v-am vorbit. Astfel venim direct în ajutorul tovarășilor noștri mineri.

— Sudorii sînt gata să v-ajute — i-a răspuns tehnicianul Ioan Pobrejină.

— De lăcătuși nici să nu mai vorbim — a adăugat un alt tehnician.

Astfel, de cîtva timp a început la U.R.U.M.P. construirea mașinii de încărcat cărbune. Cu siguranță că angajamentul întreprinderii va fi dus la bun sfîrșit de către colectivul secției construcției metalice, așa după cum și-a îndeplinit și alte angajamente.

...Sirena a anunțat terminarea șu-

tului. Pentru muncitorii și tehnicienii Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani, ziua de muncă a luat sfîrșit. Secția construcției metalice rămîne aproape goală. Printre cei care pleacă ultimii este și tov. Ioan Romoșan. Cu pași bătrînești se îndreaptă spre ușă, dispărînd după gardul de beton al uzinei. Ai crede că și ziua lui de muncă se încheie tot acum. Dar peste o oră și jumătate — două ore, îl găsești din nou în atelier, unde lucrează

de multe ori pînă seara tîrziu. Aceasta se repetă zi de zi. El nu are odihnă pînă nu știe că treburile secției merg bine.

Tov. Romoșan este unul dintre cei mai buni tehnicieni ai uzinei. Secția condusă de el se situează printre secțiile fruntașe pe întreprindere. Aceasta datorită în mare parte experienței lui îndelungate și interesului pe care-l depune pentru a-și duce

cu cinste la îndeplinire sarcina ce i-a fost încredințată.

În secția condusă de șef-maistru comunist Ioan Romoșan, a crescut simțitor producția de vagonete, crătere, tuburi de aeraj, scocuri oscilante pentru mină, etc. Numai producția de vagonete de mină a crescut de 6—7 ori. Într-un timp mult mai scurt se fabrică în prezent și celelalte utilaje pentru mineri.

Tehnicianul Ioan Romoșan se bucură de stima și respectul tuturor oamenilor muncii din uzină, pentru faptul că este un tovarăș în vîrstă, cît și pentru seriozitatea cu care muncește alături de ceilalți tehnicieni ai uzinei. Pentru meritele sale deosebite în munca de conducător tehnic și exemplul său înaintat, tehnicianul comunist Ioan Romoșan se numără acum printre tehnicienii din Valea Jiului care au fost distinși de Ziua minerului cu Medalia Muncii.

E. FAGUREL

Informație

Întreprinderea 212 instalații, cu sediul în strada Minerului nr. 14 Petroșani, angajează muncitori necalifi-

cați dornici să învețe meseria de instalatori apă și calorifere. Vîrsta între 17—30 de ani.

deși sînt simple nu-s tratate simplist, nuanțele, linia, amănuntul, contribuind la dezvoltarea lor. Acestea au calitatea nu numai de a corespunde posibilităților elevilor, dar de a atrage vizitatorul prin alegerea lor. Astfel, dacă natura moartă pe elemente țărănești degajează o atmosferă reconfortantă de inedit, cea care grupează obiectele minerești crează intimitate prin adaptare la specificul regiunii.

Ar fi greșit să se creadă că în expoziție nu sînt tablouri cu subiecte la alegerea elevilor. În această direcție se relevă prin notă personală tovarășul Nanași Ioan cu „ghetutele” și „lampa cu carbid” și tovarășa Kozstin Ana cu „Panseluțele”. O îndeminare deosebită la crochiuri dovedește tovarășul Guias Gheorghe prin mișcarea și țînuta degajată ce o dă modelului. O serioasă muncă în acest gen se observă și la tovarășul Hai Ion (studiu de antebraț). Un deosebit talent în minuirea pensulei îl arată tovarășii Morariu Francisc, Hai Ioan (natură moartă-monocrom), Guias Gheorghe și Kozstin Ana (natură moartă-policrom). Gillig Oszkar și Sima Ioan impresionează prin calitatea plastică a ornamentului în gips și acuarelele lor.

— Bine, dar încă nu ne-ai spus cine-s toți acești elevi — ne veți atrage atenția. Să vi-i prezentăm!

Pe Gillig Oszkar, topograful de la mina Aninoasa, măcar odată și tot l-ați întîlnit pe drumul care-l țîia peste deal ca să ajungă mai repede la școală. Poate că o cunoașteți mai bine pe tovarășa Loy Irina, învățătoare în Aninoasa, care uneori îl însoțea.

Dacă ați intrat vreodată în clubul Filaturii Lupeni printre alte tablouri de muncitori fruntași l-ați fi văzut și pe cel al lui Hai Ioan. Da, e acela cu chipul numai zîmbet și sapca dată pe ceafă a voie bună.

Niciodată nu v-a atras atenția grutovarășului Nanași din Petrila? Sima Ioan e elev în Petrila, Diaconu Viorel de asemenea, iar Guias Gheorghe, topograful minei, vecinul său de casă.

Pe tovarășele Martina Magdalena, Robu Olga și Grigoraș Ortensia, hărnicie gospodine, le puteți întîlni dimineața în piață la Petroșani făcînd cumpărături.

Aceștia ne sînt artiștii! Muncitori din minele noastre, elevi, casnice. Ne sînt tovarăși și de aceea și creația lor ne-o simțim apropiată.

IOANA DOINAȘ

Cea de a IX-a aniversare a eliberării Coreei de către Armata Sovietică

La 15 august, se sărbătorește Ziua eliberării Coreei de sub jugul cotoritorilor japonezi de către glorioasa Armată Sovietică.

După cum anunță Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, pe șantierelor de construcții, în întreprinderile din diferite ramuri industriale și în cooperativele agricole de producție, oamenii muncii întîmpină cea de a IX-a aniversare a eliberării țării prin noi realizări în muncă.

În întreaga țară s-a desfășurat cu avînt întrecerea în muncă în cinstea Zilei eliberării — sărbătoarea națională a poporului coreean.

Un an de muncă pașnică

Recent s-a împlinit un an de cînd eroicul popor coreean și voluntarii chinezi au repurtat o strălucită victorie: a fost semnat armistițiul pentru încetarea ostilităților militare în Coreea. În decurs de un an, fiecare zi din viața R.P.D. Coreeană a fost închinată muncii pașnice creatoare. Poporul luptător pe front a devenit popor-constructor, iar pe vechiul pămînt al strămoșilor săi se înalță astăzi schelele construcțiilor...

Phenian. Pășim pe străzile acestui oraș nemuritor. Pe artera principală a orașului — prospectul „Stalin” — muncesc zilnic la refacere 6.000 de oameni. Muncitori-constructori, studenți, funcționari, gospodine — fiecare dorește să-și aducă contribuția la refacerea capitalei iubite a țării. Studenții de la Institutul de construcții din Phenian îndeplinesc cîte 3—4 norme, iar studenții Institutului metalurgic îndeplinesc zilnic cîte 5—6 norme. De o parte și de alta a întregii străzi se și înalță clădiri cu mai multe etaje.

În centrul orașului, pe muntele Moranbon, cîntat în legendele poporului coreean, înconjurată de verdeața parcului se înalță frumoasa clădire a Teatrului de dramă. În prezent aici sînt pe terminate lucrările de finisare din interior.

De aici, de pe înălțimea Moranbonului, în fața noastră se deschide panorama măreață a construcțiilor din cartierele nordice și vestice ale Phenianului. Pe străzi se scurg într-un șuvoi continuu autocamioane încărcate cu materiale de construcții.

De la încheierea armistițiului, în Phenian, au fost construite peste 30.000 de case, zeci de blocuri cu mai multe etaje; a fost refăcută rețeaua de canalizare. În această perioadă numărul populației orașului a crescut de peste 2,5 ori. În oraș funcționează 7 cinematografe, 22 de cluburi, aproximativ 30 de spitale, policlinici și dispensare, peste 400 magazine și gherete. În Phenian și în împrejurimile acestuia se numără peste 50 întreprinderi mari și mijlocii, între care combinatul textil din Phenian, o fabrică de țigări, o fabrică de cărămizi și multe altele.

În orașele și satele din Coreea de nord, pretutindeni, se remarcă aceeași muncă pașnică, plină de bucurii.

Litoralul estic al Coreei este despărțit de partea centrală a țării printr-un lanț de munți stîncoși. De la înălțimea trecătoare se văd bine văile pitorești ce se întind pe distanțe de zeci de kilometri. Prin vălul de ceață se conturează precis un pod ce trece

peste un rîușor de munte; el a fost construit cu cîteva luni în urmă. La dreapta stîncii se înalță cîteva clădiri de curînd tencuite; aici s-a instalat direcția unei mine în refacere.

Hamhîn. Acest mare centru industrial a suferit mai puțin de pe urma războiului de cît celelalte orașe din Coreea de nord. Trecînd peste podul refăcut de pe rîul Sencen, se poate ajunge la o șosea largă, care traversează întregul oraș. Pe drum se pot întîlni adesea confortabile autobuze de fabricație sovietică. Și în acest oraș au fost refăcute și construite multe clădiri. Aici funcționează două cinematografe, un teatru, 13 școli, Institutul de medicină și Institutul politehnic. Trebuie subliniat că producția întreprinderilor industriale din Hamhîn a atins nivelul dinainte de război.

Hinnam. Și în acest oraș s-au făcut multe. Aici se află cel mai mare combinat chimic, care aprovizionează întreaga țară cu îngrășăminte artificiale. Inginerul șef, Li Dian En, ne-a spus că combinatul va fi complet refăcut datorită ajutorului prețios al Uniunii Sovietice. Au sosit materiale de construcții și se așteaptă sosirea utilajelor: unele secții au și început să funcționeze.

Renasc orașele Coreei de nord, dispar urmele războiului. Țăranii coreeni au obținut în acest an o recoltă bogată. În întreaga țară munca este în toi. Poporul eroic al Coreei, condus de Partidul Muncii, construiește cu avînt orașe și sate, diguri și hidrocentrale. El este încredințat că patria lui va fi și mai minunată decît era înainte de război.

În timp ce este ocupat cu munca pașnică, poporul coreean nu uită însă nici o clipă că forțele agresive internaționale n-au renunțat la planurile lor mîrșave. Problema coreeană n-a fost reglementată la conferința de la Geneva, în pofida faptului că acest lucru îl reclamă interesele unificării naționale a Coreei, interesele asigurării păcii în Asia și în întreaga lume. Statele Unite au împiedicat reglementarea pașnică a problemei coreene, căutînd să obțină extinderea regimului putred și antipopular al lui Li Sin Man în întreaga Coree.

Dar poporul coreean este convins că nimeni nu va putea întoarce roata istoriei. El speră că dreptatea va triumfa și că armistițiul va deveni un tratat de pace. Cu sprijinul Uniunii Sovietice, al R.P. Chineze, al tuturor țărilor de democrație populară, poporul coreean va realiza refacerea unității naționale a Coreei.

Refacerea și construcția de întreprinderi industriale

De curînd au început regulat producția uzina constructoare de mașini și fabrica de piese de schimb pentru automobile din Huicijon.

Ambele întreprinderi au fost construite și utilizate cu tehnica cea mai modernă. Uzina constructoare de mașini este numai parțial terminată. Restul clădirilor urmează să fie construite ulterior.

Fabrica de piese de schimb pentru automobile va produce pînă la sfîrșitul acestui an 90 de diferite tipuri de piese. Uzina constructoare de mașini va produce strunguri moderne în mari

cantități. Utilajul celor două fabrici a fost parțial instalat iar producția a început încă înainte de încheierea armistițiului.

De asemenea, oamenii muncii din Republica Populară Democrată Coreeană refac cu succes întreprinderile industriale. Astfel, au fost puse în funcțiune oțelăria din Kansen, fabrica textilă din Phenian, fabrica de sticlă din Nampho, uzina metalurgică din Kvanhe și o serie de alte mari întreprinderi industriale. Recent a fost dată în exploatare secția Nr. 1 a uzinei siderurgice din Nampho, care a fost refăcută. (Agerpres).

Nota guvernului sovietic adresată Austriei

MOSCOVA (Agerpres). — TASS La 22 iulie, guvernul Austriei a emis o notă guvernului sovietic în care se propunea crearea unui Comitet alcătuit din ambasadorii U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A., cu participarea reprezentanților Austriei, pentru examinarea problemelor referitoare la „ușurarea situației actuale a Austriei“.

La 12 august, M. G. Gribanov, șef interimar al Secției a 3-a pentru Europa al U.R.S.S., a facerilor Externer al U.R.S.S., dl. N. Bischoff, nota de răspuns a guvernului sovietic.

Iată textul notei de răspuns:

„Confirmând primirea notei din 22 iulie a guvernului austriac, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. consideră necesar să declare următoarele:

După cum se știe, la conferința de la Berlin ai ministrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A., delegația Uniunii Sovietice a prezentat propuneri concrete îndreptate spre reglementarea cât mai grabnică a problemei austriace, care nu au fost însă acceptate de guvernele S.U.A., Angliei și Franței. Ca urmare a acestui fapt nu s-a realizat un acord cu privire la încheierea tratatului de stat cu Austria.

În nota sa, guvernul austriac propune să se creeze un comitet alcătuit din ambasadorii Franței, Angliei,

S.U.A. și U.R.S.S., cu participarea reprezentanților Austriei, care să examineze doar anumite probleme referitoare la „ușurarea situației actuale a Austriei“. Guvernul sovietic consideră că crearea unui comitet în scopul sus-menționat nu poate să asigure realizarea unui acord cu privire la tratatul de stat, a cărui încheiere ar rezolva toate problemele speciale privind și ușurarea situației existente în Austria.

Guvernul sovietic consideră, ca și pînă acum, că există deplină posibilitate de a se încheia tratatul de stat, pentru restabilirea unui stat austriac liber și independent și consideră indicat, așa cum a mai declarat la conferința de la Berlin, ca tratativele cu privire la tratatul de stat să fie continue pe cale diplomatică în orașul Viena, cu participarea guvernului Austriei. În conformitate cu aceasta, guvernul sovietic declară că este de acord cu convocarea la Viena a unei conferințe a ambasadorilor U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A., cu participarea unui reprezentant al Austriei, care să examineze problemele rămase nereglementate, referitoare la proiectul tratatului de stat cu Austria și celelalte probleme legate de încheierea acestui tratat“.

Domnul Bischoff a declarat că va transmite imediat guvernului Austriei textul acestei note a guvernului sovietic.

Ingrijorarea provocată de declarațiile lui Otto John în cercurile imperialiste

BONN (Agerpres).

Ecoul stîrnit în Germania și în străinătate de trecerea lui Otto John în R. D. Germană și de declarațiile făcute de acesta l-au determinat pe cancelarul de la Bonn să se ocupe de ele în cadrul unui discurs.

Abandonînd tactica bagatelizării Adenauer a calificat trecerea lui Otto John în R. D. Germană drept „îngrozitoare“ și „un fapt foarte negativ“. Incurcătura în care au fost puși militariștii de la Bonn și sprijinitorii lor americani l-a obligat pe Adenauer să declare unele „explicații“. Astfel, el încearcă strălucit să învingă în Germania occidentală n-ar exista nici un fel de nazism renăscut și că el însuși „garantează“ că acesta nu va renaște.

Teama față de consecințele declarațiilor demascatoare ale lui Otto John au determinat Departamentul de stat al S.U.A. să dezmință că „nefondate“ ultimele declarații făcute de Otto John în cadrul conferinței de presă de miercuri.

Intr-un comentariu al agenției France Presse consacrat reacțiilor din Germania occidentală la declarațiile făcute de Otto John în cadrul conferinței de presă de miercuri, se spune că ele „au făcut o puternică impresie asupra aproape întregii lumi, chiar asupra acelor foarte numeroși, care nu înțeleg gestul său și nici nu-l aprobă“. Aceeași agenție relatează că după conferința de presă a lui Otto John cabinetul de la Bonn s-a întrunit într-o ședință extraordinară și că opoziția social-democrată cere demisia ministrului de interne, Gerhard Schroeder.

Crește mișcarea grevistă în țările capitaliste

TOKIO (Agerpres).

După cum a anunțat postului de radio Tokio, la 11 august muncitorii de pe insula Hokkaido care deserveau trupele americane, au declarat grevă în semn de protest împotriva concedierii de către autoritățile militare americane a 4.200 muncitori. Greviștii au cerut de asemenea mărirea salariilor.

În semn de solidaritate cu greviștii funcționarii din birouri care deserveau trupele S.U.A. au declarat grevă „parțială“.

LONDRA (Agerpres).

Agentiile de presă anunță că în urma grevei muncitorilor de la tipografiile ziarului londonez „Daily Mirror“, ediția din 12 august a ziarului nu a putut apare. Agenția France Presse adaugă că, în ciuda acordului existent prin care marile cotidiene londoneze se obligă să-și suspende apariția în cazul cînd unul dintre ele nu apare în urma unui conflict de muncă, în noaptea de 11 august prima ediție a ziarului „Times“ se afla sub tipar.

„De pe pozițiile isteriei“

MOSCOVA (Agerpres).

Ziarul „Pravda“ din 11 august publică sub semnătura lui D. Zaslavski un articol intitulat „De pe pozițiile isteriei“.

În Statele Unite — scrie autorul — se aude din nou un țipăt sîrident. Ce s-a întîmplat oare acolo?

Este William Bullit, vechea noastră cunoștință care cere pneumonia imediată a războiului. El e scuturat din nou de un acces de isterie, pe jumătate real, pe jumătate simulat, și ba își dă ochii peste cap în spasmul lui, ba trage cu coada ochiului spre Europa occidentală să vadă ce impresie produc acolo țipetele lui isterice.

Bullit a fost în trecut ambasadorul S.U.A. la Moscova. Intenția lui era să facă carieră diplomatică cu ajutorul politicii sale antisovietice — alții au avut succes recurgînd la acest mijloc, el însă a eșuat și nu se mai poate ridica în nici un fel. Ură sălbatică împotriva poporului sovietic îi umple toată înfla. El îndeamnă să se arunce bombe asupra Țării Sovietice, fiind sata el însuși să crape ca o bombă, dar el nu este decît o petardă ridicolă, ce răspîndește un mîrșă uridă.

Bullit se străduiește din răsputeri să atragă atenția asupra sa — vedeți numai, oameni buni, mai trăiesc! În revista reacționară americană „Look“ el țipă cît îl tine gura, iar o agenție telegrafică se grăbește să facă să se audă în întreaga lume capitalistă țipetele lui.

Bullit țipă, bine înțeles, despre „primejdia sovietică“ care ar amenința America. Dar acesta nu este un lucru nou; țipete de acest fel s-au mai auzit și din gura multor alora. Bulliții de tot soiul au țipat pînă au răgusit încercînd să sperie popoarele, cum sperii un copil, cu falsa „gogorită“ sovietică. Dar popoarele nu sînt copii. Nici măcar pe poporul american n-au izbutit să-l sperie bulliții; el își exprimă tot mai mult nemulțumirea față de politica externă agresivă a S.U.A.

Dacă Bullit și ceilalți de teapa lui și-au pierdut echilibrul sufletec, apoi aceasta se explică prin faptul că în lume s-a conturat o preponderență netă a acelor forțe care acționează în numele păcii și al colaborării internaționale.

Pe Bullit îl apucă crampile cînd privește Republica Populară Chineză. Prietenia marelui popor sovietic cu marele popor chinez îi răpește lui Bullit pînă și ultimele rămășițe ale rațiunii. El cere „să se schimbe relația forțelor“ prin recurgere la violență. Este necesar, vociferează el, ca prin forță

China să fie readusă în sinul capitalismului. Cu ajutorul unor mercenari americani înarmați el ar voi să întoarcă înapoi roata istoriei universale.

Dar Bullit se amăgește cu speranțe deșarte. Popoarele Asiei nu vor voi să-și verse singele numai pentru ca aiurelele nebunești ale lui Bullit să prindă viață. Singurii pe care el poate conta sînt numai Li Sin Man și Cian Cai-și. Bufozii, după cum se vede, se recurosc, ca și pescarii, de departe. Bullit caută să-i fascineze pe americani cu următoarea perspectivă fantastică: lăsinmaniștii și ciancașiștii bătuți vor deschide imperialiștilor americani drumul spre China. Iar aviatorii americani vor zbură — numai așa, pentru a se amuză — deasupra pămîntului coreean și chinez și-l vor presăra cu bombe, fără ca ei însuși să sufere vreoa pierdere.

Ce poate fi mai ademenitor, mai sigur, mai avantajos!

Așa țipă Bullit ca din gură de sare, crezînd că cine țioă cel mai tare este și cel mai puternic. Tocmai de aceea el se dedă la accese de isterie, crezînd că politica „de pe poziții de isterie“ coincide tocmai cu politica „de pe poziții de forță“. Isteria nu este însă decît un semn al slăbiciunii. Bullit nu este solitar în această tristă rătăcire, care a și adus politica externă a S.U.A. numeroase înfrîngerii.

Merită care să se dea seferii lui Bullit, acest flecar dezmințat, această mocră hodorogită? Dacă merită, apoi atunci numai pentru motivul că el divulă planurile unui grup mic, dar influent, de agresori completiști din S.U.A. În spatele bulliților stau marile monopoluri financiare, însetate de aventuri militare în care vîd izvoare de îmbogățire.

Datorită eforturilor Uniunii Sovietice și celorlalte puteri iubitoare de pace s-a produs o corectare destindere a încordării internaționale. Popoarele lumii au început să vadă adevărata cale a rezolvării pasnice a problemelor internaționale litigioase. Tocmai aceasta provoacă turbarea celor de teapa lui Bullit. Ei încearcă să zădărnicească politica tratativilor și a acordurilor. Ei crapă de ciudă pentru că în Asia au amușit tunurile. Ei nu pot trăi fără vărsare de sînge, asasinat în masă, devastări.

Francheta cinică a lui Bullit demască ipocrizia și falsitatea declarațiilor politicienilor americani despre pretinsa politică externă iubitoare de pace a S.U.A., fătărnicia și duplicitatea diplomaților americani.

Un atac provocator al elementelor fasciste la Tokio

SANHAI (Agerpres).

La 9 august, membri ai partidului fascist „Aikokuto“ au săvîrșit un atac provocator împotriva reprezentanței U.R.S.S. la Tokio.

După cum s-a aflat, la 9 august, în jurul orei 12, în fața clădirii reprezentanței sovietice au apărut numeroși corospondenți, reporteri-fotografi, precum și polițiști. Apoi a sosit în autocamioane un grup de provocatori, aproximativ 200 la număr, purtînd pancarte cu lozinci antisovietice. Sub ochii polițiștilor, huliganii au spart porțile de fier și au năvălit pe teritoriul reprezentanței. Ei au încercat de asemenea să spargă porțile principale ale clădirii centrale a reprezentanței. Instigatorii atacului au ținut un miting în curtea reprezentanței sovietice, după ce agățaseră în prealabil la porți, pe pereții clădirii centrale și pe copacii din curte lozinci și pancarte antisovietice.

Pe teritoriul reprezentanței sovietice a sosit apoi un nou mare detașament al poliției japoneze, fără ca

vreunul din polițiști să împiedice pe huligani să săvîrșescă actele de samavolnicie care au durat timp de o oră și jumătate. În acest răstimp, la porțile reprezentanței sovietice a staționat o mașină a poliției înzestrată cu un post de radioemisie, de unde se dădeau instrucțiuni. Printre polițiști se afla un colaborator al serviciului de spionaj american.

În jurul orei 6 seara, huliganii au părăsit ca la comandă teritoriul reprezentanței sovietice.

După cum reiese din fapte, atacul săvîrșit împotriva reprezentanței sovietice de la Tokio este o provocare premeditată. Încă acum două săptămîni, partidul fascist „Aikokuto“ a afișat în tot orașul manifeste cu lozinci antisovietice, chemînd să se proclame ziua de 9 august „zi de luptă împotriva Uniunii Sovietice“. La 6 august, ziarul „Nippon Times“ a publicat un articol în legătură cu viitorul miting, în care a arătat că el va avea loc în fața clădirii reprezentanței sovietice.